

4
1966

№ 1 (1227)

თბილისი, იანვარი

1966

საქსი

საქართველოს
ბიბლიოთეკა

ბაგოტაძის

43-ე წელი.

ფასი 20 კპ.

ნ.ს. ზ. ფორმისტიკა

ქვემოთაღნიშნული

ვისაც აფხაზეთის რესტორნები არ უნახავს, იმას არც აფხაზეთი უნახავს.

აქ, წლის ყოველ დროს, მადისაღმძვრელი პურ-მარილის ოხშივარი ტრიალებს.

ასე იყო ყოველთვის, წლის ყოველ დროს, ასე გგონიათ ახლაც?...

— რით გაგვიმასპინძლებით? — ეკითხებით ოფიცინტს.

— პირველს თუ მიირთმევთ, ბორჩი გვაქვს ახალი კომბოსტოთი. გვაქვს კომბოსტოს კონსომეც, ისე კი ტოლმა კომბოსტოს ფოთლებში გახვეული. გვაქვს კომბოსტოს ღვეხელი, კარგი მყავე კომბოსტო, ისეთი კომბოსტო გვაქვს ნიგვზით, პირს ვერ მოაცილებთ, სხვათა შორის, ძალიან გემრიელია კომბოსტო სულგუნში შემწვარი, არც ღომია ურივო კომბოსტოს ფოთლებზე დალაგებული, შეგვიძლია მოგართვათ თავხვეულა უმი კომბოსტო მთლად. თუ უმი არ გნებავთ, მიირთვით კომბოსტოს ცხარე სოლიანაჲ, წიწაკით შეზავებული...

ახლად ამჩნევთ — მაგიდის ლარნაკებში გაყვავილებული კომბოსტოა ჩალაგებული.

გამოღიხართ გარეთ და ხედავთ კომბოსტოს გორებს. ფარდულეებში — კომბოსტო, მაღაზიებში — კომბოსტო. ქუჩაში, სახელდახელოდ გაწყობილ დახლებზე — კომბოსტო. კომბოსტო, კომბოსტო...

ალბათ, გაცოდებით. ჩვენც გავვოცდით და, როგორც იქნა, გავერკვიეთ:

აფხაზეთის ასსრ ვაჭრობის სამინისტროს დაუშვია გეგმა, რომლის მიხედვითაც, საქართველოს სხვადასხვა რაიონებს აფხაზეთში გეგმით 533 ტონა კომბოსტო უნდა გაეგზავნათ.

ალბათ, „საქმთავარკონსერვხილბოსტნის“ ხელმძღვანელებმა იფიქრეს, გეგ-

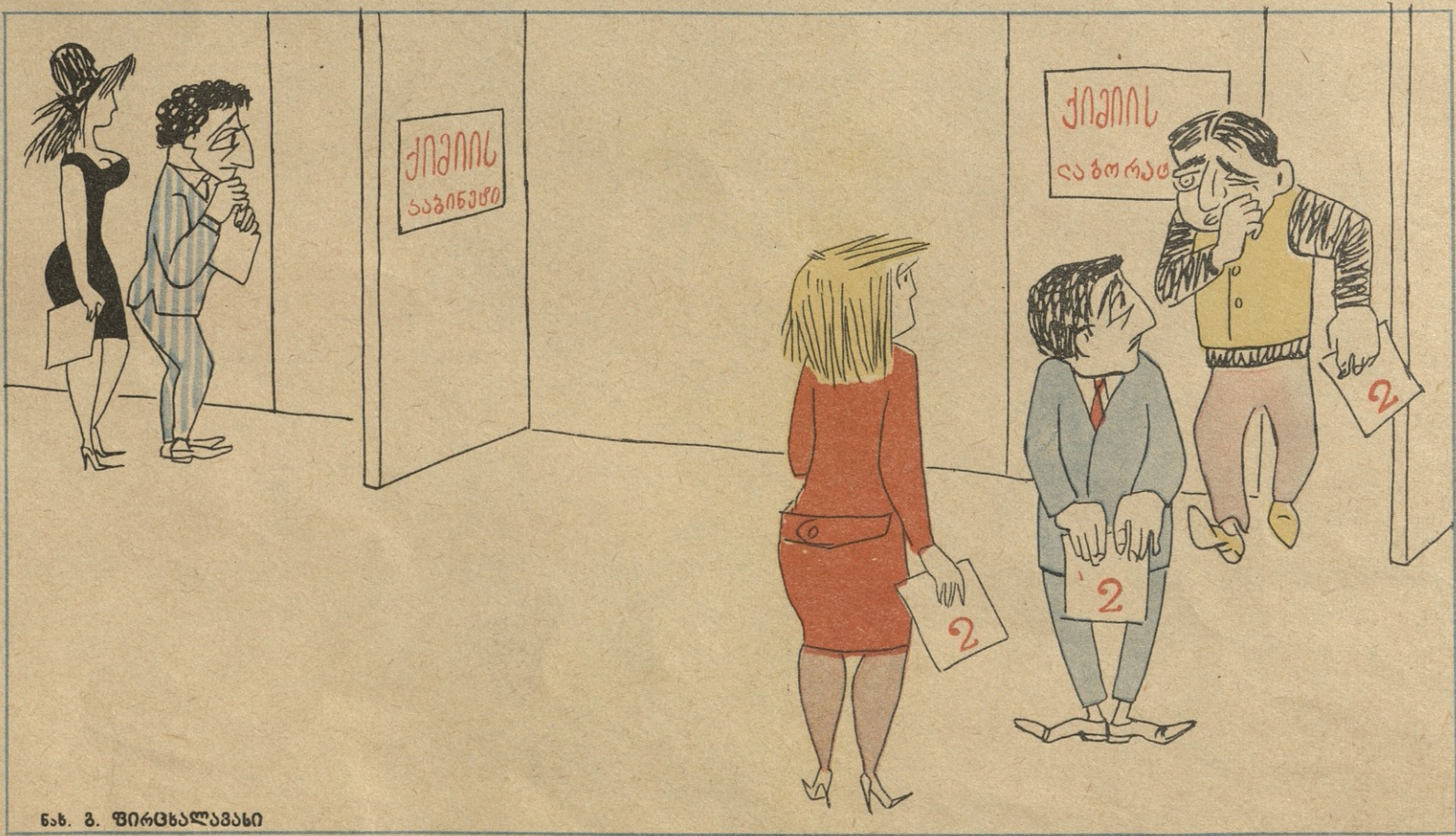
აგაპი კომბოსტოს მესახე

მის გადაჭარბებისთვის ვისთვის უთქვამთ საყვედურო და გასული წლის მიწურულში სეტყვასავით მიაყარეს კომბოსტო აფხაზეთს. საპასუხოდ დეპეშების სეტყვა წამოვიდა აფხაზეთიდან: არიქა, ნულარ გამოგვიგზავნით კომბოსტოს, შესანახი ადგილი აღარ გვაქვსო. კომბოსტოთი დატვირთული ვაგონები კი მოდიოდა და მოდიოდა. და განა ერთი და ორი? დღეში ექვსი და შვიდი. „საქმთავარკონსერვხილბოსტნმა“ აფხაზეთს თითქმის ათას ტონამდე ზედმეტი კომბოსტო უფეშქაშა, და აქაც, ძალაუნებურად, იღებდნენ, რადგან, რკინიგზაზე ვაგონები ცდებოდნენ და ჯარიმა ჯარიმაზე მოდიოდა. შესანახი ადგილების უქონლობის გამო, სოხუმსა, გაგრასა, ოჩამჩირესა და გუდაუთაში კომბოსტო ღია ცის ქვეშ იყრებოდა და ფუჭდებოდა...

სოხუმში კომბოსტოს უგზავნიდნენ როგორც კურორტვაჭრობასა, რესტორნებისა და სასადილოების ტრენსპორტს ასევე სამხედრო ვაჭრობის მაღაზიას. და; აი, კასპიდან სამხედრო ვაჭრობის მაღაზიის სახელზე მოვიდა ერთი ვაგონი კომბოსტო. გაიგზავნა დეპეშა: ჩვენ კომბოსტო არ გვითხოვია და შეგვეშვიო. ვაგონი კი ელოდა დაცლას. მოვიდა დეპეშა: შეგვეშალა და ეგ ერთი ვაგონი ახალი კომბოსტო, რომელიც სამხედრო ვაჭრობის მაღაზიის სახელზეა გამოგზავნილი, აფხაზეთს გადაციოთ. გაიკვირვეს: აფხაზეთში ასეთი ორგანიზაცია არც არსებობდა და არც არსებობსო და აფრინეს ისევ საპასუხო დეპეშა. ვაგონი კი ელოდა დაცლას. გამოგზავნეს კიდევ დეპეშა: შეგვეშალა და ეგ ერთი ვაგონი ახალი კომბოსტო, რომელიც სამხედრო ვაჭრობის მაღაზიის სახელზე გამოგზავნენ, გადაციოთ აფხაზეთის რაისამომხმარებლო კავშირსო. ახლა უფრო გაიკვირვეს აფხაზეთში: რა მოხდა ასეთი, ვის უგზავნიან, თვითონაც არ იციანო. ასეთი ორგანიზაცია არც არსებობდა და არც არსებობსო. 1965 წლის 18 ნოემბერს გამოგზავნილი ერთი ვაგონი ახალი კომბოსტო შეიძლება ახლაც დგას კელასურის სადგურზე და ელის მიმღებს. ფიქრობენ აფხაზეთში, თუ რა გზა მოხანხონ ამოდენა კომბოსტოს გადასარჩენად. ჩვენი რჩევაა, მეკურდღლეობას მოჰკიდონ ხელი და ამით იხსნიან იმ ათას ტონამდე კომბოსტოს, რომელიც ასე ხელგაშლილად მიართვა „საქმთავარკონსერვხილბოსტნმა“ მათ.

ი. გერსამია
ბ. მებრეველი.

ნახ. ბ. შირინაშვილი

ჩაქვნიანი დღეს?

გუშინდელ დღესავით მასწავს, სკოლაში უკანასკნელი გამოცდა რომ ჩავაბარე. მე და ჩემმა მეგობარმა მაკბეტმა ლაღიძის წყლებთან ახალი აბაზიანი ჰაერში ვისროლეთ. ვიდრე აბაზიანი ძირს დავარდებოდა, მაკბეტმა სხაპასხუბით მომაყარა: „არიოლი — ტექნიკური, რეჟია — ჰუმანიტარული“. ეს იმას ნიშნავდა, რომ ჩვენი მომავალი სპეციალობა ჰაერში ეკიდა. „რეჟია!“ — დავიძახეთ მიწასჩაშტერებულემა და აბაზიანი ხელმეორედ შევვისროლეთ ზევით. „არიოლი — სამედიცინო! რეჟია — შურნალისტიკა!“ — მივაძახეთ მაკბეტს.

— თუ აბაზიანი დაიქარა, ქარხანაში მივიღებართ! — თავის მხრივ დასძინა მან. და შემდეგ ისევ მიწას ჩავაშტერდით. ჰკვიანმა აბაზიანმა კვლავ რეჟია ირჩია, ალბათ, იცოდა, რომ სამედიცინოს აბაზი ვერ გაწვდებოდა.

ასე გავხდი შურნალისტი. სამსახურში მისვლისთანავე შტეპსელეების საამქროში გამაგზავნეს ინტერვიუს ასაღებად. კოხტა მაგიდებთან მომუშავე ყველა გოგონა მე შემომჩაჩერდა. საშინლად დავიბენი. ბლოკნოტი ამოვიღე. უხერხული მღვამარეობიდან რომ გამოვსულიყავი, ვიფიქრე რიცხვს მაინც ჩავწერ-მეთქი, მაგრამ რა რიცხვი იყო, ისიც კი ვერ გავიხსენებ. ბლოკნოტით ხელში ყველაზე ახლო მჯდომ გოგონას რიხით მივუახლოვდი და შევეკითხე:

— დღეს რამდენია?
გოგონამ მაგიდას თვალი გადაავლო, აღმაცერად, ეშმაკური დიმილით ამომხედა და მიპასუხა:
— ოცი.

ნამდვილად ვიცოდი, რომ თვე ახალი დაწყებული იყო. გოგონას პასუხი ხუმრობაში ჩავუთვალე.
— გუშინ მეტი იყო! — გაწითლდა იგი.

ეს კი მეტისმეტია. გუშინ მეტი როგორ იქნებოდა. გოგონებში გარეგნულად უფრო მოკრძალებული სახისას მივაღდექი და კითხვა ჩურჩულით გაუშეორე:

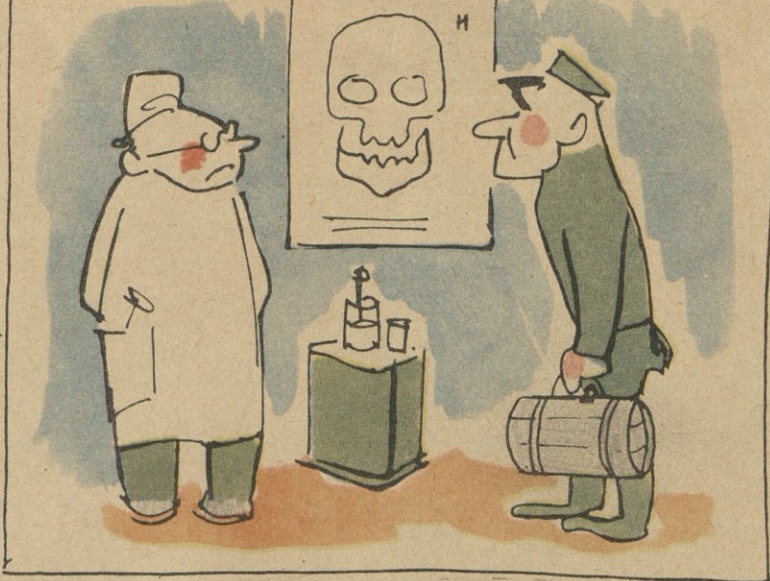
— რამდენია დღეს?
— 25, გუშინ ნაკლები იყო, ავად ვიყავი.

საშინლად აველდი. ცხადია, გამოუცდელია შემატყვევს და დამცინიან. ნირწამხდარი კვლავ მივუახლოვდი რომელიღაც მაგიდას და იგივე შეკითხვა გავიშეორე:

— დღესაც და გუშინაც ორმოცი იყო! — ამაყად მიპასუხა ცისფერკაბიანმა.

მაშინ კი მივხვდი, რომ ინტერვიუ დაწყებული იყო.

ნახ. 6. მალაზონიანი

— სიკვდილს რომ გადაგარჩინეთ, ბატონო ეპიმო, ერთი ჩაფი ღვინო მოგართვით ძვენად!
— შე დალოცვილო, რომ მოგავდარიყავი, ოცდაათი ჩაფიც არ გეყოფოდა და შენ ერთი მოგაქვს?

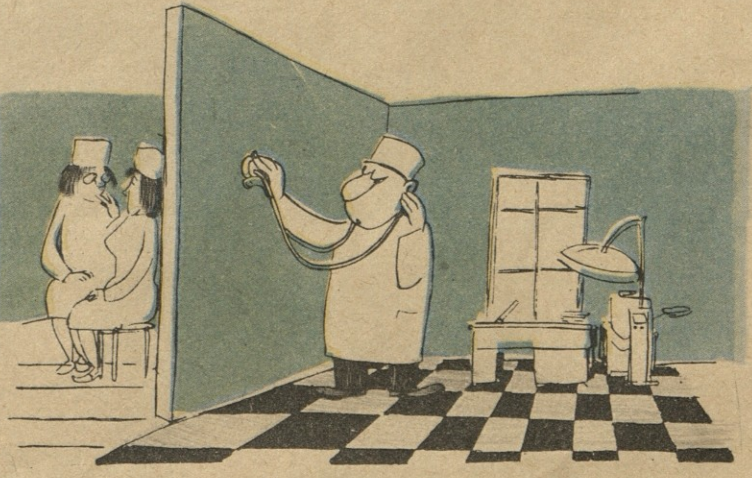
სხვა დღეს

თუ შენ რიგითი მუშაკი ხარ და დირექტორმა გაგლანძლა, იმიტოვის, რომ შელახული პრესტიჟი აღიდგინო თანამშრომლებში, დაუკითხავად შეუფარდი კაბინეტში, ატეხე ყვირილი, დაიწყე ლანძღვა: „შე ასეთო, შე ისეთო, შენ მე ვინ გგონივარ, შენ დირექტორი კი არა, „საოფნიკი“ ხარ!“ მერე ჩამოსხე კალენდრის ფურცლები; დახვი და მიაყარე პირდაპირ სანაგვე ყუთს. ცოტა ხანს კიდევ იყვირე, იღრიალე და მერე სასწრაფოდ დატოვე კაბინეტი, რომ დირექტორმა არ მოგისწროს.

ერთი აბიტურიენტი, რომელსაც გამოცდა მანქანისთვის უნდა ჩაებარებინა, დიდხანს ტრიალებდა მის გარშემო. აბიტურიენტთან მივიდა კომისიის თავმჯდომარე და გააფრთხილა:
— რას უტრიალებთ, ახალგაზრდავ, მანქანის მუშაობის პრინციპი ხომ გაგაცნეს?
— ფულის ჩასაგდებ ადგილს ვეძებ, ბატონო! — მიუგო აბიტურიენტმა.

თ. მდივანი

ნახ. 8. აბაზიძისა

პატივცემულო რედაქციამ!

როგორც თბილისის გულშემატკივარი და მკვიდრი უსასყიდლოდ ვთავაზობ ქალაქის საბჭოს შემდეგ რაციონალიზატორულ წინადადებებს:

1. დაინგრეს თერთმეტსართულიანი სახლი და მის ადგილზე აშენდეს თორმეტსართულიანი.
2. დაინგრეს აბანოების უკულტურო შენობები და მათ ადგილზე აიგოს კულტურული რესტორანი — „ბარაქალა ქისა“.
3. ვინაიდან შემცირდა რუსთველის გამზირის გამტარიანობა, დაინგრეს და მის ადგილზე ორსართულიანი გამზირი აშენდეს.
4. მოენგრეთ რკინის ლობებში ზოობარკში ექსპლოატირებულ ლომებს, ვეფხვებსა და სპილოს (ასევე აფთრებს, მგლებს და ტურებს).
5. სასწრაფოდ მიეცეს შეკვეთა ზოგიერთი ძველის გასამრავლებლად, ჩვენი კოპწია დაბა-ქალაქების გამშენიერების საჭიროებისთვის.

ჩემი გამოცდილებიდან

დიდი ხანია ვმუშაობ თარგმანის პრობლემებზე. მრავალწლიანი გამოცდილების შედეგად, მივაკვირე ზოგიერთ კანონზომიერებას და დავადგინე შემდეგი ჰეშმარტებანი:

1. მთარგმნელებად, ძირითადად, ხდებიან ადამიანები, რომლებმაც: ა) ან არ იციან ის ენა, რომლიდანაც თარგმნიან; ბ) ან არ იციან ის ენა, რომელზედაც თარგმნიან; გ) ან არ იციან ის ენა, რომლიდანაც თარგმნიან და არც ის ენა, რომელზედაც თარგმნიან.

თეორიული ნაწილის გარკვევის შემდეგ გადავდივარ პრობლემის პრაქტიკულ დამუშავებაზე.

2. დასადგენია: ა) რას გრძნობენ შემოხსენებული პირები, როცა მათი პროდუქცია იბეჭდება? ბ) რა სახელი უნდა გვეწოდოს ჩვენ — ამ პროდუქციის პირუტყვ მომხმარებლებს? გ) რით ხელმძღვანელობენ გამომცემლები, როცა ასეთ საქონელს ჰერ რელაქციაში უშვებენ, შემდეგ სტამბიდან? ამ საკითხების გარკვევის წარმატებით დავვირგვინების შემთხვევაში, დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, კვლავაც მოგაწვდით მიღებული შედეგის მოკლე ანოტაციას.

ჩვენ, მხედრულნი

იმ საღამოს გადაუღებლად წვიმდა, მაგრამ მაინც უნდა გავსულიყავი ქალაქში, რათა დაბირებისამებრ, ერთი ლამაზი გოგონა წამეყვანა ახალი ფილმის სანახავად. მთელი სენსი ვიდექი ჩემი სახლის სადარბაზო შესასვლელში და ვუსტვენდი მანქანებს. სამა ძაღლმა გაღმობიდა მოპირდაპირე შენობის ფანჯრებიდან, სანამ ტაქსი მომაქცევდა ყურადღებას და ზედ ტროტუარზე ამოგორდებოდა.

— რუსთაველზე! — მოკლედ გავანდე შოფერს ჩემი სურვილი და ცხვირსახოცი თმა შევიშრალდე.

ისევ აგუგუნდა მოტორი, ვიფიქრე გავფრინდით-მეთქი, მაგრამ მანქანა რაღაც უწონოდ შეირყ-შემოირყა და ადგილზევე დარჩა.

— ჩაქეცი, შე ოხერო?! — ამოვიხიხა შოფერმა, კარი გააღო და უკან გაიხედა.

— დიხ, ჩაქეცი! — ვუპასუხე მე. — სად იყურები, აქა ვარ!

— შენ თვითონ სად იყურები! ვერ გაწაფრთხილე, ორმო თუ იყო? გადი ერთი, მოაწევი ცოტა!

ისევ შეწუხებული ჩანდა, მანქანას კი არა, ავტომობილების მთელ ქარხანას მივაწვებოდი. გავედი იმ თავსმაში, სახელოები წამოვიკაპიწე.

— აბა, მიდი! — მომამახა შოფერმა და მანქანა ფეთიანით ამუშავა. უკანა თვლები ისე გაშმაგებით ისროდა ტალახის შხეფებს, რომ ოც მეტრზე ახლოს არ მიმიშვავ. მანქანას ბოობალიც არ მოუცვლია ადგილიდან.

ისევ გვერდით მივუჭექე შოფერს.

— ეშ, რა თარსად ჩაქეცი?! — მანქანაზე ამბობ, ხომ? — ვკითხე მე.

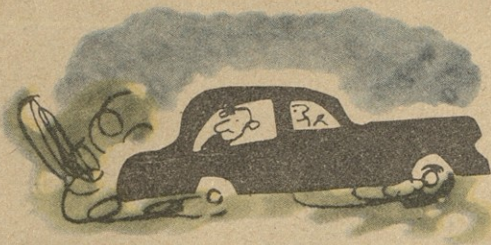
— მანქანაზე არა, პარახოდზე! — მითხრა და ჩავიდა. ტროტუარზე, ამოგდებული ფილაქნის ადგილას, ქვები ჩაყარა, პაპიროსს მოუყიდა და „გარ“-ო გააგეჟა მოტოოი.

მთელი ნახევარი საათი ქარივით მივეროდი ადგილზე.

უეცრად თვალი მოვკარი მრიცხველს: „2 მან. და 50 კაპ“. ეწერა ზედ. განცვიფრებისგან ენა ჩამივარდა და სანამ ამოვიდგამდი, „2 მან. და 60 კაპ.“ გახდა.

— ეს რა, ფული იწერება? — ვთქვი რაც შეიძლება მშვიდად.

— მაშ, როგორ! უკანა ბორბლები ტრიალებს, ზნაჩიტ, სპიდომეტრი ჩართულია.

სამად-სამი მანეთი მქონდა ტაქსისა და კიხოს ბილეთებისთვის, მრიცხველს ჩავაშტერდი და ვიგრძენი, შაგრენის ტყავივით როგორ მიღებოდა ხელში ფული.

„2 მან. და 70 კაპ.“

„2 მან. და 80 კაპ.“

„2 მან. და 90 კაპ.“

„2 მან. და 00 კაპ.“

— სტოპ! — დავუყვირე მე. — გამორთე სჩქარე!

სახეგაკითხველობა

— რაც ბათობაში თხოვნის განცხადებები იყო, სულ დავფვით და აწი რაღა ვმნათ?

— აბერ მოიტანა ახალი განცხადება და ბამოარტვით!

— ეს არ ეყოფა! — თქვა და ფული გაშონართვა.

მრიცხველზე უკვე „2 მან. და 10 კაპ.“ ეწერა.

— კაცო, გამორთე-ნეთქი!.. მეტი ფული, არა მაქვს, ახლა აქ სად გიშოვო!

— აღი სახლში, დაგელოდები! გამოვროთო, რა, მერე შენ ამოიყვან ამ მანქანას?

— რომელ სახლში? — გამიკვირდა და გარეთ გავიხედე. — კაცო, ისევ ჩემს სახლთან ვართ?

— მაშ, როგორ, დედამიწა მრგვალია!

— კი, ძალიან მრგვალია, სულ თავბრუ დამესხა..

— ხა, ხა!.. — გაიცინა ბოღმაზე მოსულმა შოფერმა, — რა კარგი იყო არა, პარიზი?.. უკვე 2 მანეთი და 20 კაპიკია! — ჩამიგესლა მან.

— საუტხოო!.. ბერლინი?

— უშ, ბრწყინვალე! ხა, ხა! — ისე მიყურებდა, ლამის თვალებით გადავცხანსლე.

— იტალიის გზები როგორ მოგეწონა? — მეც ყელთან მქონდა მოსული სიბრაზე.

— სარკესავითაა, ხა, ხა!.. უკვე 2 მანეთი და 30 კაპიკი გახდა.

— გახდეს!.. გახსოვს, რომში მანქანის საყვირი რომ გიყიდე?

— ხა,ხა, ხა! — ახარხარდა შოფერი. — როგორ არ მახსოვს.

— მერე რესტორანში რომ დაგბატოე?

— უშ, შესანიშნავი იყო! ხა, ხა!.. 40 კაპიკია, იცოდე!

— იყოს!.. მერე, 40 ათასი ლირა რომ გახსენებ. ცოლის საჩუქარზე დამაკლდაო!

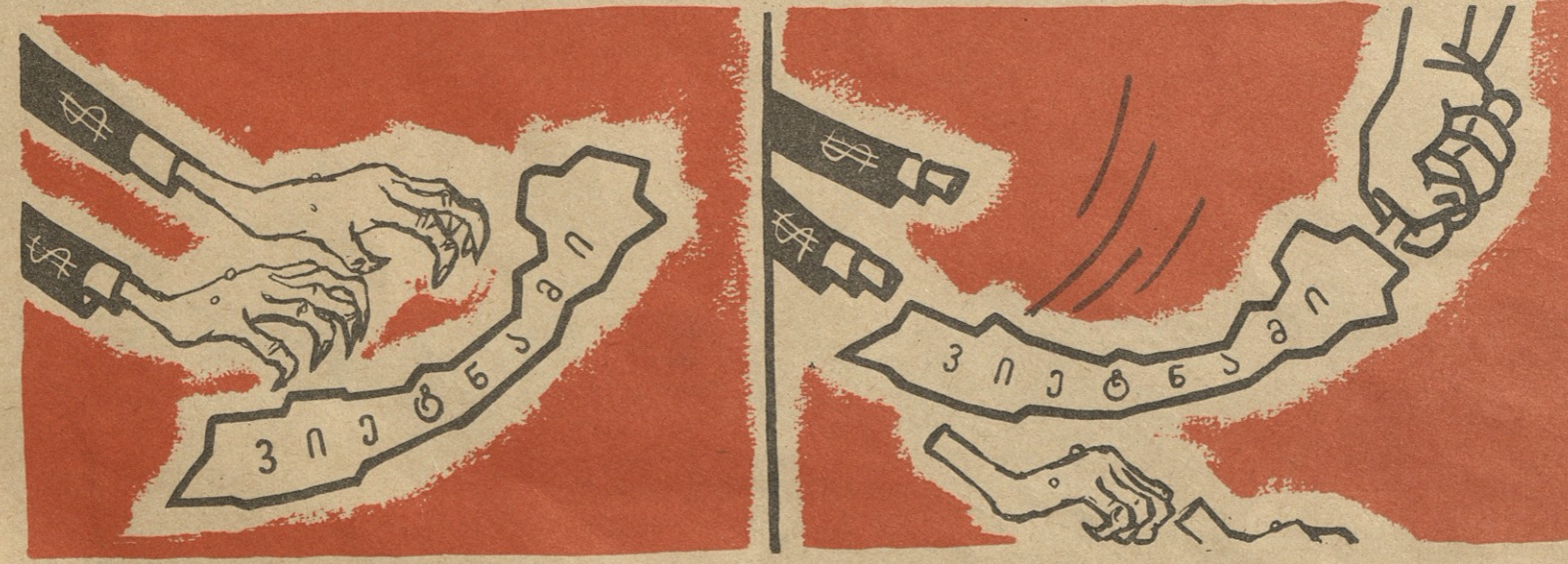
— ოშ, ოშ! მაგას როგორ დავგიფიქვებ!.. 2 მანეთი და... ხა... ხა...

ისევ 40 კაპიკია, სამწუხაროდ.

— სამწუხაროდ, მაგ 40 კაპიკს იმ 40 ათას ლირაში გიქვითავ! — თავი დავიზარალე მე.

კარი ისე მაგრად მივუჭახუნე, რომ მანქანა ორმოდან ამოხტა და, სანამ ჩემი სახლის სადარბაზოში შევვარდებოდი, გინებ-გინებით წვიმის ნისლში მიიკარგა.

ოჩება ალფანიძე

ნახ. 3. ლომიძისა

ხელეგი უორს!

რუსთველის მიმბაკველი — ფეხბურთის კომენტატორი

(ლიტერატურული პაროდია)

დამთავრდა ესე სეზონი, ვითა სიზმარი ღამისა,
ხამს ვიწყით თვლა ქულებისა, კვლა გოლისა და წამისა,
„დინამოს“, „ლოკომოტივის“, „ტორპედოს“ განაწამისა,
სჭირს მოყვარულთა სხენება აფშევის წარბ-წამწამისა.

ღია გვალხენდა „დინამო“, როს ვერცხლსა ოქრო ირჩია,
ოდეს მხნე ბარქაიამან გვიჩვენის ბასრი კიჭია,
იამანის ძე ლომგული, სლაგა და მესხი — ნიჭია,
შიშით ძრწოდინ დამცველნი, იზახდენ: „სიჭი, სიჭია!“

ხანი გამოხდა, და-ცა-ხდა „დინამო“ აღზევებული,
ბევერი ვიხილეთ მსაჯთაგან მიერით გაძევებული,
„ტორპედო“, ვითა ტორპედო, სხვა ქვეჯგუფს არის რებული,
„ლოკომოტივი“ საქმეზე გვიანდა დაფიქრებული.

სიხარულის ძეს ვაქებდეთ სისხლისა ცრემლდანთხეული,
ახალთა მწვრთნელთა გვარებით აღარ გაავსოს რვეული,
განკურნოს ჩვენი ფეხბურთი სამგანვე პირდარღვეული
(ზეაღმავალი ბე-კლასი უკვე გაგვიხდა ქვეული!)

ესე რჩევანი უებრო გვითქვამს და მოგვიტანია:
ზედწოდებანი გუნდთანი სიკვიდმდე გასატანია?
„დინამო“, „ლოკომოტივი“, „ტორპედო“ რაცა ხანია...
შეგვმატოს „რადიატორიც“, „ზაზორიც“, „ზაჟიგანია!“

არ გათნევეთ, იცით შეფობა, უთქვენოდ გვითქვამს კვლა დია,
ზემდგომ-ქვემსდომნი ჩარევით მიწყვი რად თავს იკლავდიან?
ბანძელი პოლიხრონიონ თუ ჭოპორტელი კლავდიან...
ფაგლას, ნაბან წყალს ხშირად ხომ ბავშვს გააყოლებს გადია!..

მესხი მელექსე მოუხმობს შოთას, მესხს ოქროს მბეჭეფლსა,
რვა საუკუნის სასოფრად სხვის კარს ახსნიდენ ბეჭედსა!
რა უარეა მამაცსა, ომშიგან პირის მხმეჭეფლსა...
სჯობს სახელისა მოხვეჭა ყოველსა მოსახვეჭელსა!..

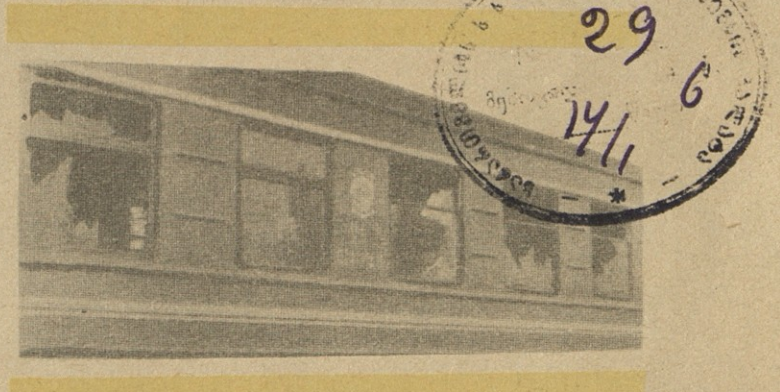
რ. მიმინოზვილი

ნ.ა. ნ. გალაშონიანი

თვალის ექიმთან

— ეგ სახმევი არ მოიცილო, ახლა წადი ჯა
ხვალ გამოიარე!
— სად წავიდი, ბატონო, მიორე თვალი უკ
შისა მამხს..

მოქალაქე მგზავრებო! მატარებელი ნომერი 258, თბილი-
სი-თელავი, ხუთი წუთის შემდეგ გავა თბილისის სადგური-
დან. პირველ ვაგონში გატეხილია ერთი, მეორეში — სამი,
მესამეში — ორი, მეოთხეში — ხუთი, მეხუთეში — ოთხი,
მექვთვეში — ორი ფანჯარა. ვისაც კახური ღვინო გაქვთ, და-
ჭექით ფანჯარასთან ახლოს. ვისაც შაკიკისა და სველა-ბა-
ტონებისა გეშინიათ, ერთად მოგროვდით და გაათბეთ ერთ-
მანეთი. გაციებულთა დასახმარებლად სადგურ საგარეგოში
მატარებელს დახვდება ბაზრის წინ ჩამწკრივებული კახური
სავსე ბოთლები. შესვით და გაამოთ! დამტვრეული ფანჯრე-
ბიდან შემოჭრილი გამკრავი ქარი ნედლი ხორცის შენახვის
უებარი საშუალებაა. გატეხილ ფანჯარასთან ახლოს დააწყეთ
ყველა ისეთი საკვები, რომელსაც შუა ზამთარში ჩახურება
ემუქრება!

მატარებულის აღმართზე და ჩალაუბნის დაღმართზე შეიძ-
ლება იანვრის მსუსხავმა ქარმა შეგაწუხოთ! სულით ნუ და-
ეცემით! დაწექით და ხურჩინებს ამოეფარეთ!

ამიერკავკასიის რკინიგზის ზოგიერთი მუშაკი, კახელების
უკეთ მომხმარებლისთვის, კიდევ დიდხანს არ ჩასვამს მი-
ნებს!

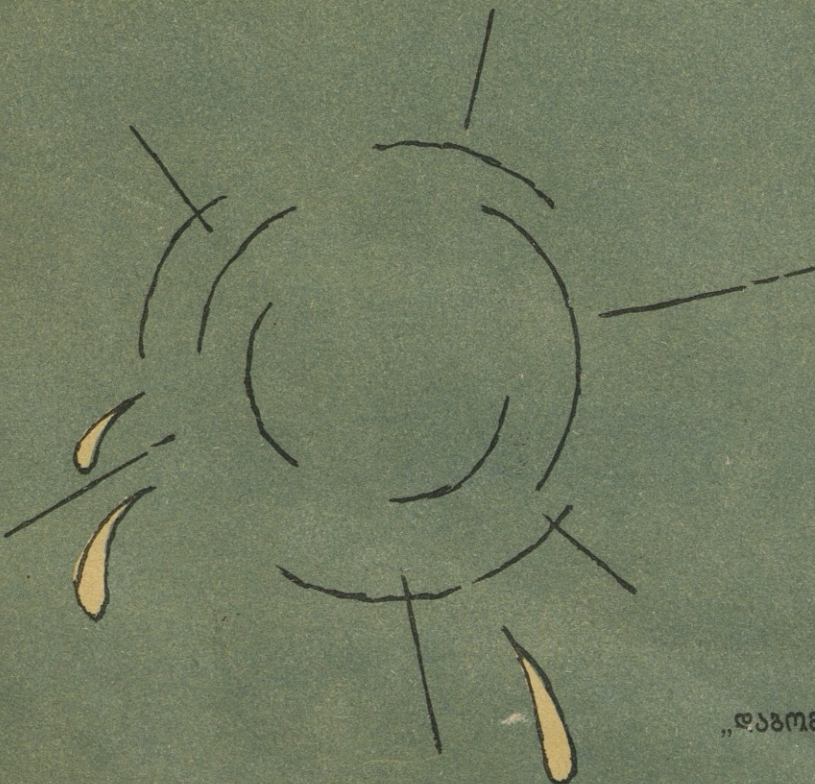
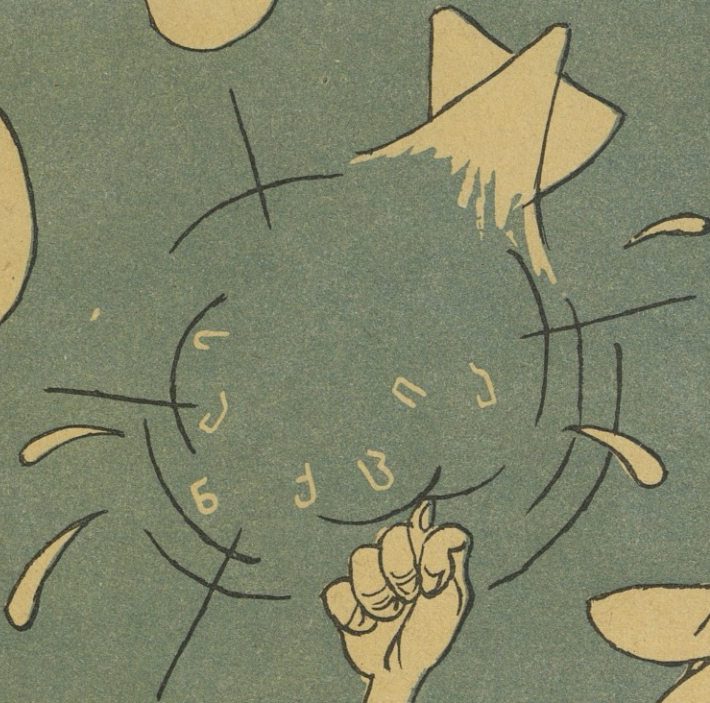
რედაქტორი ნ. დუმბაძე   სარედაქციო კოლეგია: ს. კლდიაშვილი, ნ. მაღაშონია,   ხაჭ. კ. ცენტრალური
გ. ნიშნაიანიძე, ნ. შველიძე, ო. ჭელიძე.   კომიტეტის
გამომცემლობა

თბილისი, სატირისა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“. Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Нянгы“.
რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პრ. № 42. ტელეფონები: რედაქტორის — 9-76-69, ხაერთა განყოფილების — 3-10-78

ხელმოწ. დასაბ. 4/I-1966 წ. ქალ. ზომა 70x108 1/2, 0,5 ნაბ. ფურც. 1,37. ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 0,5, პირობით ფორმათა
რაოდენობა 1, ხელნაწერები აქტორებს არ უბრუნდებათ, ხაჭ. კ. ც. გამომცემლობის სტამბა № 1, ლენინის ქ. № 14. შეკვ. № 4433 უკ 01802 ტირაჟი 40000

იან სმიტის მიერ სამხრეთ როლენის დამოუკიდებლობის გამოცხადებასთან დაკავშირებით, ინგლისის მთავრობამ „ურჩი პრემიერი“ მთელი რივი „სამხრეთით“ დასაჯა.

საქართველო
გეოგრაფიკა

ИНДЕКС 76317